

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/111/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123010389
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2123010389.6

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B. a spol., pre pokračovací obzvlášť závažný zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c), ods. 5 písm. d) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného A. B. a odvolaní Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, proti rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 35Tk/1/2023-2472 zo dňa 14.04.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B. a Generálneho prokurátora SR, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 35Tk/1/2023-2472 zo dňa 14.04.2025 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C. XXX/XX, D. uznaný vinným v bode 1/ obžaloby zo zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona účinného od 06.08.2024, v bode 2/ obžaloby z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 a v bode 3/ obžaloby z obzvlášť závažného zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c), ods. 5 písm. d) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe,

že

v bode 1/

si na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase neoprávnene zadovážil a následne prechovával omamné a psychotropné látky, konkrétne metamfetamín a konope (marihuanu), a to až do dňa 5. 4. 2021, kedy na svojom osobnom motorovom vozidle zn. BMW Activ Hybrid 750iL, šedej metalízy, EČ: E. XXX F., narazil v meste D., G. H. C. A. I. XXX/X, do plotu rodinného domu, kde následne po nehode bola na základe príkazu na prehliadku iných priestorov vykonaná dňa 5. 4. 2021 o 16:40 hod. prehliadka predmetného motorového vozidla, počas ktorej v ňom boli, okrem iných vecí, v sklopnej opierke medzi zadnými sedadlami nájdené a zaistené omamné a psychotropné látky, pričom podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru (ďalej len „KEÚ PZ“), ide v prípade jednotlivých stôp o:

stopa č. 3 - plastové vrecko s tlakovým uzáverom s obsahom 677 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 68,6% hmotnostných; predložené množstvo obsahujúce 464 mg

absolútneho metamfetamínu považuje KEÚ PZ za 12 - 46 bežných jednotlivých dávok drogy, ktorých hodnota je 37,24 - 40,62 EUR,
stopa č. 4 - plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného konope (marihuana) s hmotnosťou 9478 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky tetrahydrokanabinolu (ďalej len „THC“) 19,4% hmotnostného; predložené množstvo konope obsahujúce 1839 mg THC považuje KEÚ PZ za 61 - 184 bežných jednotlivých dávok drogy, ktorých hodnota je 113,74 - 142,17 EUR,
stopa č. 5 - plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného konope (marihuana) s hmotnosťou 3791 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 18,4% hmotnostného; predložené množstvo konope obsahujúce 698 mg THC považuje KEÚ PZ za 23 - 70 bežných jednotlivých dávok drogy, ktorých hodnota je 45,50 - 56,87 EUR,
stopa č. 6 - 5 ks plastových vreciek zelenej farby s tlakovým uzáverom s obsahom 4133 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 73,7% hmotnostných; predložené množstvo obsahujúce 3046 mg absolútneho metamfetamínu považuje KEÚ PZ za 76 - 305 bežných jednotlivých dávok drogy, ktorých hodnota je 227,32 - 247,98 EUR,
stopa č. 7 - plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom 2683 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 74,0% hmotnostných; predložené množstvo obsahujúce 1985 mg absolútneho metamfetamínu považuje KEÚ PZ za 50 - 199 bežných jednotlivých dávok drogy, ktorých hodnota je 147,57 - 160,98 EUR,
stopa č. 8 - plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného konope (marihuana) s hmotnosťou 3846 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky THC 17,9% hmotnostného; predložené množstvo konope obsahujúce 688 mg THC považuje KEÚ PZ za 23 - 69 bežných jednotlivých dávok drogy, ktorých hodnota je 46,16 - 57,69 EUR,
stopa č. 9 - plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom 44363 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 66,8% hmotnostných; predložené množstvo obsahujúce 29634 mg absolútneho metamfetamínu považuje KEÚ PZ za 741 - 2963 bežných jednotlivých dávok drogy, ktorých hodnota je 2.439,97 - 2.661,78 EUR,
stopa č. 10 - plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom 52828 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 72,9% hmotnostných; predložené množstvo obsahujúce 38512 mg absolútneho metamfetamínu považuje KEÚ PZ za 963 - 3851 bežných jednotlivých dávok drogy, ktorých hodnota je 2.905,54 - 3.169,68 EUR,
čiže spolu drogy, ktorých hodnota je 5.963,04 - 6.537,77 EUR,

v bode 2/

dňa 5. 4. 2021 v čase o 13:55 hod. ako vodič viedol osobné motorové vozidlo značky BMW, EČ: E., po J. H. E. G. C. H. C. K. D., pričom neprispôbil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, z toho dôvodu rovno prešiel križovatku J. H. L. C. H., následne narazil do domu číslo XXX/X, C. A. v D., po zrážke obžalovaný A. B. z vozidla vystúpil a z miesta ušiel, pričom tento viedol osobné motorové vozidlo aj napriek tomu, že má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá v súhrne do 14.7. 2027, a to rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 9. 1. 2012, sp. zn. 4T/124/2011, právoplatným dňa 3. 5. 2012,

v bode 3/

spoločne s M. F. (ktorý bol vylúčený na samostatné konanie a rozsudkom Okresného súdu v Trnave, sp. zn. 8T 8/2022, zo dňa 12. 5. 2022 právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 6 rokov 8 mesiacov) si na presne nezistenom mieste, od presne nezisteného mesiaca roku 2019, neoprávnene zadovážovali omamné a psychotropné látky, a to metamfetamín a konope (rastliny rodu Cannabis), ktoré následne prechovávali najmä v miestach svojich bydlísk v rodinnom dome v D., C. XXX/XX, okr. Dunajská Streda, v byte v mieste prechodného bydliska v B., B. XX, a v rodinnom dome v N. O. XXX, okres Hlohovec, a to až do dňa 5. 11. 2021, a tieto za účelom ďalšieho predaja a finančného profitu predávali a dávali konečným spotrebiteľom najmä v okolí svojich bydlísk a obžalovaný A. B. aj v B., pričom M. F. odoberal metamfetamín od obžalovaného A. B. s tým, že ho ďalej so ziskom predával, pričom z takto získaných financií časť odvádzal obžalovanému A. B., kde M. F. takto v presne nezistených letných mesiacoch roku 2020 až do augusta roku 2020 zdarma poskytol za protislužbu a asi 2 krát predal pol kubíka (približne pol gramu) metamfetamínu v cene 30 až 35 EUR za gram P. Q., v období od roku 2020 predával pravidelne 1 až 2 krát do týždňa aj R. C. a B. S. metamfetamín v hodnote minimálne 50 EUR za približne jeden gram metamfetamínu, a samotný obžalovaný A. B. takto v presne nezistenom období od roku 2019 až doposiaľ predával metamfetamín nielen M. F., ale tento od júla 2020 až do augusta 2020 poskytol za protislužbu 5 až 6 krát aj P. Q., v období od júla 2020 až do októbra 2020 predával metamfetamín 2 až 3 krát mesačne K. T., a to až do dňa 5. 11.

2021, kedy boli na základe príkazov Okresného súdu v Dunajskej Strede vykonané domové prehliadky, a na základe príkazu vyšetrovateľa osobné prehliadky a prehliadky iných priestorov, počas ktorých boli zaistené omamné a psychotropné látky, pričom podľa vyjadrenia KEÚ PZ bol obžalovanému A. B. zaistený:

pri osobnej prehliadke metamfetamín o hmotnosti 0,061 g v hodnote 2,13-3,66 EUR,

pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia kombi, EČ: B.:

- stopa č. 6 - konope s hmotnosťou 7,742 g v hodnote 38,71 - 116,13 EUR,

- stopa č. 12 - metamfetamín o hmotnosti 32,057 g v hodnote 1.121,99 - 1923,42 EUR, metamfetamín o hmotnosti 96,51 g v hodnote 3.377,85 - 5.790,60 EUR, konope o hmotnosti 3,566 g v hodnote 17,83 - 53,49 EUR,

- stopa č. 14A - konope o hmotnosti 0,796 g v hodnote 3,98 - 11,94 EUR,

- stopa č. 14B - konope o hmotnosti 3,298 g v hodnote 16,49 - 49,47 EUR,

- stopa č. 14C - konope o hmotnosti 0,622 g v hodnote 3,11 - 9,33 EUR,

- stopa č. 14D - metamfetamín o hmotnosti 2,053 g v hodnote 71,85 - 123,18 EUR,

- stopa č. 14E - metamfetamín o hmotnosti 0,271 g v hodnote 9,48 - 16,26 EUR,

- stopa č. 14F -- metamfetamín o hmotnosti 0,163 g v hodnote 5,70 - 9,78 EUR,

- stopa č. 14G -- metamfetamín o hmotnosti 0,228 g v hodnote 7,98 - 13,68 EUR,

- stopa č. 14H -- metamfetamín o hmotnosti 2,094 g v hodnote 73,29 - 125,64 EUR,

- stopa č. 14I - metamfetamín o hmotnosti 6,884 g v hodnote 240,94 - 413,04 EUR,

- stopa č. 14J - metamfetamín o hmotnosti 6,122 g v hodnote 214,27 - 367,32 EUR,

pri domovej prehliadke vykonanej v byte na H. B. I. XX C. B.:

- stopa č. 2 - metamfetamín o hmotnosti 0,042 g v hodnote 1,47 - 2,52 EUR,

pri domovej prehliadke vykonanej v rodinnom dome na ul. C. XXX/XX, D.:

- stopa č. 1 - konope o hmotnosti 86,23 g v hodnote 862 EUR,

- stopa č. 8 - konope o hmotnosti 13,28 g v hodnote 132,80 EUR,

teda omamné a psychotropné látky, ktorých hodnota je 6.203,22 - 10.024,56 EUR,

obžalovaný A. B. si od presne nezisteného času v roku 2017 do 25.11.2020 neoprávnene opakovane zadovážoval metamfetamín v množstve po 10 gramov a od polovice mesiaca september 2021 do 05.11.2021 si na presne nezistenom mieste neoprávnene zadovážil päťkrát metamfetamín v minimálnom množstve 0,5 kg a v jednom prípade 1 kg metamfetamínu za sumu 25 eur za 1 gram, teda celkovo od 2,5 kg do 3 kg metamfetamínu, v celkovej cene minimálne 62.500 eur, a to za účelom jeho ďalšej distribúcie, pričom časť takto zakúpeného metamfetamínu obžalovaný A. B. postupne:

- dňa 12. 10. 2021 o 16:10 hod. v Bratislave pri nákupnom stredisku Aupark za sumu 300 EUR predal osobe označenej C., pričom podľa znaleckého posudku KEÚ PZ sa jednalo o béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 9219 mg, s priemernou koncentráciou 68,8 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 6343 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré KEÚ PZ považuje za 159 - 634 bežných jednotlivých dávok drogy, ktorých hodnota je 322,67 - 553,14 EUR,

- dňa 22. 10. 2021 o 13:54 hod. v Bratislave pri nákupnom stredisku Aupark za sumu 3.000 EUR predal metamfetamín osobe označenej C., pričom podľa znaleckého posudku KEÚ PZ sa jedná o kryštalický materiál s hmotnosťou 98,485 g s obsahom účinnej látky metamfetamín, s priemernou koncentráciou 71,5 % hmotnostných, obsahujúci 70417 mg absolútneho metamfetamínu, ktorý KEÚ PZ považuje za 1760 - 7042 bežných jednotlivých dávok drogy, ktorých hodnota je 3.446,97 - 5.909,10 EUR,

- dňa 5. 11. 2021 v čase o 14:49 hod. v Bratislave pri nákupnom stredisku Aupark za sumu 17.500 EUR predal v piatich plastových vreckách metamfetamín osobe označenej C., pričom podľa znaleckého posudku KEÚ PZ sa nachádzal:

- v 2 plastových vreckách s tlakovým uzáverom biely kryštalický materiál s celkovou hmotnosťou 314,53 g s priemernou koncentráciou 76,1 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 239357 mg absolútneho metamfetamínu, ktorý KEÚ PZ považuje za 5984 - 23936 bežných jednotlivých dávok drogy,

- v ďalších 2 plastových vreckách s uzáverom s vyobrazenou zeleninou s nápisom „Profissimo 1 liter“ svetlohnedý kryštalický materiál s celkovou hmotnosťou 188,93 g, s priemernou koncentráciou 74,0 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 139808 mg absolútneho metamfetamínu, ktorý KEÚ PZ považuje za 3495 - 13981 bežných jednotlivých dávok drogy,

- v plastovom vrecku na mrazenie s uzáverom „Profissimo 1 liter“ hnedý kryštalický materiál s hmotnosťou 100,26 g, s priemernou koncentráciou 74,5 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 74694 mg absolútneho metamfetamínu, ktorý KEÚ PZ považuje za 1867 - 7469 bežných jednotlivých dávok drogy, ktorých hodnota v piatich plastových vreckách je 21.130,20 - 36.223,20 EUR, a celková hodnota drogy predstavuje sumu od 24.899,84 eur - 42.685,44 eur, pričom obžalovaný A. B. sa uvedeného konania dopustil aj napriek tomu, že bol za taký čin odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1T/36/2020, zo dňa 30. 6. 2021.

Za tieto skutky uložil okresný súd obžalovanému A. B. podľa § 173 ods. 5 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona účinného od 06.08.2024, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona účinného od 06.08.2024, § 38 ods.2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 a s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, § 39 ods. 5 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 okresný súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí, a to mobilný telefón iPhone11, sivej farby, J.: XXXXXXXXXXXXXXXX a J.: XXXXXXXXXXXXXXXX, mobilný telefón značky Huawei, model CLT-L29 modrej zrkadlovej farby s rozbitou zadnou časťou, mobilný telefón SAMSUNG s čiernym obalom, J. X: XXXXXXXXXXXXXXXX a J. X: XXXXXXXXXXXXXXXX, mobilný telefón SAMSUNG, čierny s transparentným puzdrom, mobilný telefón Samsung S9+ s transparentným puzdrom, mobilný telefón LG, fialkovastej farby s priesvitným obalom nezapnutý, mobilný telefón značky Xiaomi Redmi bez zásuvky na SIM modrej farby, mikrováha digitálna čierno-modrá microváha s označením BRIFIT, digitálna váha model 130570 striebornej farby, osobné motorové vozidlo, zn. BMW Activ Hybrid 750iL, šedej metalízy tmavej, EČ: E. XXX F., VIN: U. a podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 trest prepadnutia vecí, a to finančná hotovosť vo výške 1.500 CZK, finančná hotovosť vo výške 20 GBP, pričom podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 rozhodol, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát. Zároveň obžalovanému uložil § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 2 (dva) roky.

Ďalej napadnutým rozsudkom okresný súd obžalovaného K. F., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom V. S. XXXX/X, B., uznal vinným zo zločinu neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 a prečinu neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe,

že

si v presne nezistenom čase a na neznámom mieste od doposiaľ nezistenej osoby zadovážil biely kryštalický materiál, ako aj zelený sušený rastlinný materiál, ktorý prechovával v dvoch plastových vreckách s tlakovým uzáverom, ktorý vydal dňa 23. 8. 2022 pred výkonom prehliadky iných priestorov a pozemkov realizovanej v priestoroch areálu objektu spoločnosti AGADU, s.r.o., so sídlom Agátova 4D, Bratislava, a to v miestnosti slúžiacej pre pracovníkov SBS, kde v tej dobe obžalovaný K. F. pracoval, pričom následným expertíznym skúmaním KEÚ PZ bolo zistené, že v jednom z plastových vreciek sa nachádzal biely kryštalický materiál s hmotnosťou 5273 mg s priemernou koncentráciou 76,2 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 4018 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 52 bežným jednotlivým dávkam drogy v celkovej hodnote 158,19,- EUR, a v druhom plastovom vrecku sa nachádzalo konope s hmotnosťou 883 mg a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 7,5 % hmotnostných, obsahujúce 66 mg THC, čo zodpovedá minimálne 1 obvyklej jednorázovej dávke drogy z rastliny rodu konopa. Metamfetamín je v zmysle zákona Národnej Slovenskej republiky č.139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok. Rastliny rodu Cannabis (konopa) sú v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č.139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok.

Za tento skutok okresný súd uložil obžalovanému K. F. podľa § 171 ods. 4 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s prihliadnutím na § 37 písm. m), písm. h) Trestného zákona účinného od 06.08.2024, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, § 41 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí, a to 2 ks digitálnych váh zn. ELEKTRONIC B05, bez misky a zn. ELEKTRONIC SF 400, 1 ks mobilného telefónu Xiaomi 12, čiernej farby v priesvitnom obale, 1 ks mobilného telefónu zn. Xiaomi 11, čiernej farby v čiernom tvrdom obale, 1 ks mobilného telefónu zn. Huawei NOVA 5T a podľa § 60 ods. 1 písm. b) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 trest prepadnutia vecí, a to finančná hotovosť vo výške 2.520 EUR, finančná hotovosť vo výške 6.100 CZK, pričom rozhodol, že podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Zároveň posledným výrokom napadnutého rozsudku okresný súd obžalovaného K. F., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom V. XXXX/X, B., podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR zo dňa 17.02.2023, č. VII/2 Gv 74/212/1000-31, pre skutok právne kvalifikovaný, ako pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 5, ods. 6 písm. b), písm. d) Trestného zákona účinného do 05.08.2024 s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona účinného do 05.08.2024 spáchaný sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona účinného do 05.08.2024 a sčasti samostatne, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe,

že

si minimálne od začiatku roka 2017 až do 5. 11. 2021, s výnimkou obdobia kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody (od 16.3.2017 do 25.1.2018 a od 25.11.2020 do 30.7.2021), neoprávnenne zadovážoval od doposiaľ bližšie neustálených osôb prevažne metamfetamín, ktorý prechovával na rôznych miestach v Bratislave, a tento odpredával svojim nižšie postaveným dílerom, medzi ktorých patrila aj obžalovaný A. B., ktorému spočiatku minimálne do 25.11.2020 nepravidelne predával metamfetamín v množstve po 10 gramov, po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, teda od polovice mesiaca september 2021 do dňa 5.11.2021, predal obžalovanému A. B. minimálne päťkrát metamfetamín v minimálnom množstve 0,5 kilogramu a v jednom prípade jeden kilogram metamfetamínu za sumu 25 EUR za jeden gram, teda celkovo od 2,5 do 3 kilogramov metamfetamínu, a to v celkovej cene minimálne 62.500 EUR, a to za účelom jeho ďalšej distribúcie, k takémuto predaju dochádzalo prevažne v rodinnom dome prechodného bydliska obžalovaného K. F. v obci F. T., pričom časť takto zakúpeného metamfetamínu obžalovaný A. B. postupne:

- dňa 12. 10. 2021 o 16:10 hod. v Bratislave pri nákupnom stredisku Aupark za sumu 300 EUR predal osobe označenej C., pričom podľa znaleckého posudku KEÚ PZ sa jednalo o béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 9219 mg, s priemernou koncentráciou 68,8 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 6343 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré KEÚ PZ považuje za 159 - 634 bežných jednotlivých dávok drogy, ktorých hodnota je 322,67 - 553,14 EUR,

- dňa 22. 10. 2021 o 13:54 hod. v Bratislave pri nákupnom stredisku Aupark za sumu 3.000 EUR predal metamfetamín osobe označenej C., pričom podľa znaleckého posudku KEÚ PZ sa jedná o kryštalický materiál s hmotnosťou 98,485 g s obsahom účinnej látky metamfetamín, s priemernou koncentráciou 71,5 % hmotnostných, obsahujúci 70417 mg absolútneho metamfetamínu, ktorý KEÚ PZ považuje za 1760 - 7042 bežných jednotlivých dávok drogy, ktorých hodnota je 3.446,97 - 5.909,10 EUR,

- dňa 5. 11. 2021 v čase o 14:49 hod. v Bratislave pri nákupnom stredisku Aupark za sumu 17.500 EUR predal v piatich plastových vreckách metamfetamín osobe označenej C., pričom podľa znaleckého posudku KEÚ PZ sa nachádzal:

- v 2 plastových vreckách s tlakovým uzáverom biely kryštalický materiál s celkovou hmotnosťou 314,53 g s priemernou koncentráciou 76,1 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 239357 mg absolútneho metamfetamínu, ktorý KEÚ PZ považuje za 5984 - 23936 bežných jednotlivých dávok drogy,

- v ďalších 2 plastových vreckách s uzáverom s vyobrazenou zeleninou s nápisom „Profissimo 1 liter“ svetlohnedý kryštalický materiál s celkovou hmotnosťou 188,93 g, s priemernou koncentráciou 74,0 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 139808 mg absolútneho metamfetamínu, ktorý KEÚ PZ považuje za 3495 - 13981 bežných jednotlivých dávok drogy,
- v plastovom vrecku na mrazenie s uzáverom „Profissimo 1 liter“ hnedý kryštalický materiál s hmotnosťou 100,26 g, s priemernou koncentráciou 74,5 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 74694 mg absolútneho metamfetamínu, ktorý KEÚ PZ považuje za 1867 - 7469 bežných jednotlivých dávok drogy,
ktorých hodnota v piatich plastových vreckách je 21.130,20 - 36.223,20 EUR, a celková hodnota drogy predstavuje sumu od 24.899,84 - 42,685,44 EUR,
pričom obžalovaný K. F. sa uvedeného konania dopustil aj napriek tomu, že bol za taký čin odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 2T 161/2009, zo dňa 11. 9. 2014,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 2472-2496.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný A. B. prostredníctvom svojho obhajcu, a to čo do výroku o treste, ktoré písomne odôvodnil na č.l. 2522, a tiež prokurátor Generálnej prokuratúry SR proti výroku o treste uloženému obom obžalovaným, a tiež proti výroku o oslobodení obžalovaného K. F. spod obžaloby, ktoré písomne odôvodnil na č.l. 2498 a č.l. 2502.

Obžalovaný A. B. v odvolaní podanom výlučne čo do výroku o treste namietal nezákonnosť a neprimeranosť uloženého úhrnného trestu vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov. Výrok o zaradení obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia, výrok o prepadnutí veci považuje za správny. Za nezákonný považuje výrok o uložení trestu zákazu činnosti a výrok o uložení úhrnného trestu, nakoľko súd v jeho trestnej veci mal ukladať súhrnný, nie úhrnný trest. Aj prokurátor navrhoval uloženie súhrnného trestu a navyše okresný súd v prvom rozsudku obžalovanému ukladal súhrnný, nie úhrnný trest. Obžaloba bola podaná pre skutky, ktoré obžalovaný spáchal skutok 1/ až do dňa 05.04.2021, skutok 2/ sa stal 05.04.2021 a skutok 3/ od nezisteného mesiaca roku 2019 až do dňa 05.11.2021. Obžalovaný bol predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1T/36/2020 zo dňa 30.06.2021, právoplatným dňa 08.11.2021 odsúdený za skutky, ktoré sa stali dňa 28.04.2019 a od presne nezisteného času do 11.08.2019. Po vznesení obvinenia obžalovaný začal spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní, v plnom rozsahu sa ku skutkom priznal, a ponúkol spoluprácu k odhaľovaniu ďalšej trestnej činnosti. Obžalovaný spolupracoval aj v iných trestných veciach, o čom sú v spise zadovážené dôkazy. Z uvedených dôvodov považuje trest odňatia slobody ako aj trest zákazu činnosti za neprimerane prísny. Súd tak uložil trest vyšší, ako navrhoval prokurátor v obžalobe. Aj záverečný návrh, ak vezme do úvahy ukladanie súhrnného trestu, znel zo strany prokurátora v prospech obžalovaného. Obžalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste obžalovaného zrušil a uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uložil obžalovanému primeraný trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel a súčasne, aby zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 0T/190/2019 a výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava sp. zn. 1T/36/2020.

Prokurátor Generálnej prokuratúry SR v odvolaní namietal výrok o treste uloženému obom obžalovaným, a tiež výrok o oslobodení obžalovaného K. F. spod obžaloby. Podľa jeho názoru okresný súd pochybil, keď obžalovaného A. B. považoval za spolupracujúcu osobu, pretože mu neboli poskytnuté žiadne výhody, pričom jeho výpoveď bola potvrdzovaná ďalšími dôkazmi. Obžalovaný B. urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, súd mu ukladal trest pod dolnou hranicou trestnej sadzby postupom podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona, pričom nebol využitý ani celý rozsah zníženia, obžalovanému tak nebol poskytnutý žiaden benefit ako ho definuje § 10 ods. 24 Trestného zákona. Prokurátor navyše v záverečnej reči navrhol obžalovanému uložiť vyšší trest, a to vo výmere 10 rokov. Súd sa mylil, ak uviedol, že ukladanie trestu podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona možno považovať za benefit obžalovaného. Je nutné poukázať, že obžalovaný B. si výlučne svojou vlastnou výpoveďou privodil trestné stíhanie a odsúdenie za prísnejší trestný čin, pokiaľ by nevypovedal o svojej dlhodobej drogovej trestnej činnosti a priznal sa len k 700g metamfetamínu, ktoré sa pokúsil predat' osobám v postavení agentov, tak by jeho konanie bolo právne kvalifikované inak. Táto skutočnosť má mimoriadny význam pri

posudzovaní vierohodnosti výpovede obžalovaného B., keďže sám svoju trestnú činnosť nezľahčoval ani nezamlčoval, práve naopak. Túto skutočnosť okresný súd nijako neanalyzoval. Okresný súd sa mylí v otázke posudzovania osoby obžalovaného B. ako spolupracujúceho obvineného, jeho právne závery sú zovšeobecňujúce a poukazuje na ne v odvolaní. Okresný súd pri posudzovaní statusu obžalovaného A. B. pristupoval príliš kazuisticky, v tejto súvislosti prokurátor poukázal na rozhodnutie ESLP vo veci Xenofontos a ostatní proti Cypru, v ktorej veci výpoveď spolupracujúcej osoby získala absolútnu trestnoprávnu imunitu, bola jediným usvedčujúcim dôkazom. Spáchanie skutku v bode 3/ obžalovaným K. F. bolo preukázané výpoveďou obžalovaného A. B., ktorý skutok a okolnosti kúpy metamfetamínu od obžalovaného F. podrobne opísal, nahradil mu jeho doterajšieho dodávateľa metamfetamínu a poskytol mu výhodnejšie podmienky. Uviedol, že metamfetamín od neho nakupoval asi od roku 2021, každý týždeň, od 10g až po 600g za 25eur/gram. Opakovane uviedol, že za rozhodné obdobie od obžalovaného F. kúpil minimálne 2kg metamfetamínu, ktorý ďalej predával ďalším odberateľom. Je pravdou, že s odstupom času obžalovaný B. vypovedal o niektorých okolnostiach rozdielne, na podrobnosti si však nepamätal z dôvodu odstupe času a zlievania informácií. Odchýlky skôr potvrdzujú, že výpoveď nebola naučená. Treba brať na zreteľ aj to, že obžalovaný počas predaja metamfetamínu prišiel do kontaktu s množstvom odberateľov. Za najpresnejšiu výpoveď považuje výpoveď obžalovaného B. na hlavnom pojednávaní v roku 2023, ktorú uskutočnil iba rok a pol po spáchaní skutku, kedy bola pamäťová stopa obžalovaného výrazne viac zachovaná. Ďalej poukázal aj na výpoveď obžalovaného B. zo 14.04.2025. Obžalovaný nemal žiadnu motiváciu nepravdivo vypovedať o počte sáčkov alebo farbe metamfetamínu, ktorý bol zaistený po jeho odovzdaní agentom. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3To/2/2023 k otázke vyhodnocovania výpovede spolupracujúceho obvineného. Okresný súd sa v odôvodnení rozhodnutia nedostatočne vysporiadal so skutočnosťou, že výpoveď obžalovaného B. považoval za hodnovernú v rozsahu, v ktorom na začiatku hlavného pojednávania pred súdom urobil vyhlásenie o vine, pričom následne vo vzťahu k obžalovanému F. a spáchaniu skutku 3/ došiel k záveru, že vierohodnosť uvádzaných skutočností nie je možné overiť vzhľadom na dôkaznú núdzu. Obžalovaný B. nemal žiaden dôvod vypovedať o svojej vlastnej trestnej činnosti pravdivo, avšak vo vzťahu k obžalovanému F. už vypovedať krivo. Podľa oboch obžalovaných sa poznali od roku 2017 a spoznali sa práve v súvislosti s predajom drog. Ani jeden z obžalovaných nespomenul žiadne konflikty či nehody, ktoré by mohli naznačovať motív obžalovaného B. vypovedať krivo a zainteresovať obžalovaného F. do skutku. Konštatoval, že vykonaným dokazovaním nebola ustálená žiadna iná osoba, ktorá by mohla vystupovať v postavení dodávateľa drog pre obžalovaného B., drogová trestná činnosť ako ju opísal obžalovaný B. dáva logický a ucelený zmysel. Okresný súd sa mylí, ak uviedol, že usvedčujúca výpoveď obžalovaného B. nebola potvrdzovaná žiadnym ďalším dôkazom. Ku skutku v bode 3/ treba upriamiť pozornosť k prepisu záznamu zo sledovania obžalovaného B. zo dňa 05.11.2021, pričom sa nemožno stotožniť so závermi súdu prezentovanými v bode 61. rozsudku, že uvedený záznam nijako nepreukazuje, že dňa 05.11.2021 sa obaja obžalovaní stretli v F. T.. Samotný záznam síce nezachytil stretnutie obžalovaných, avšak zvierohodňuje výpoveď obžalovaného B., ktorý uviedol, že do F. T. išiel za obžalovaným F., od ktorého kúpil metamfetamín, ktorý následne chcel predáť agentom. Výpoveď obžalovaného B. presne korešponduje so záznamom zo sledovania, obžalovaný F. pritom na hlavnom pojednávaní priznal, že má prechodný pobyt v obci F. T. G. H. G. I. XX (teda práve v smere križovatky ulíc Hlavná – Orechová – Lipnická na obec Rovinka). V čase od 13:30 do 14:10 hod sledujúci orgán stratil kontakt so sledovanou osobou, a to práve v čase, kedy sa obžalovaný B. nachádzal v obci F. T., kde podľa vlastných tvrdení malo dôjsť k odovzdaniu drog od obžalovaného F.. Uvedený záznam tak potvrdzuje výpoveď obžalovaného B.. Prokurátor namieta aj voči záveru súdu, ktorý konštatoval, že zachytená telekomunikácia obžalovaného F. ani náznakom nespomína, že by sa mala týkať obchodu s drogami. Súd záznam z telekomunikačnej prevádzky vyhodnotil izolovane od ostatných dôkazov. Ďalej prokurátor poukázal na spôsob komunikácie medzi obžalovanými, keď obžalovaný F. vystupoval opatrne a nekomunikoval s obžalovaným B. len prostredníctvom sms správ či hovorov, ktoré možno zachytiť informačno – technickými prostriedkami. Výpoveď obžalovaného B. vo vzťahu k nákupu metamfetamínu od obžalovaného F. je nepriamo potvrdzovaná aj výpoveďou svedka K. V., ktorý potvrdil skutočnosť týkajúcu sa toho kde sa obžalovaný F. dňa 05.11.2021 nachádzal. Zároveň výpoveď obžalovaného F. vo vzťahu k spôsobu svojej obživy a konštatovaniu, že drogy si zaobstarával len pre vlastnú potrebu sa javí ako krajne nevierohodná. V zachytenej komunikácii je zrejme, že práve on bol osobou, ktorú iné osoby kontaktovali, pričom napriek nekonkrétnemu obsahu komunikácie je zrejme, že sa jednalo o istý druh výmenného obchodu. Uvedené treba hodnotiť aj v kontexte s listinnými dôkazmi, a to napr. zápisnicou o vydaní veci, z ktorej vyplýva, že obžalovaný F. dňa 23.08.2022 vydal okrem iného aj finančnú hotovosť vo výške 2.520,-Eur, a 6.100,-CZK. Vzhľadom na deklarováný príjem 500,- až 1.000,- Eur a privyrobenie si pomocnými prácami je suma, ktorú mal pri sebe mimoriadne neštandardná. Ďalej

poukázal na zápisnicu o vykonaní prehliadky na pracovisku obžalovaného F., kde boli zaistené aj 2 ks digitálnych váh. Obžalovaný síce uviedol, že váhy slúžili na váženie drogy pre jeho vlastnú potrebu, avšak ide o tvrdenie málo pravdepodobné oproti výpovedi obžalovaného B., podporenú ďalšími dôkazmi, a síce, že obžalovaný F. s drogami prichádzal do kontaktu nielen ako konzument ale aj aj diler a miesto svojho pracoviska využíval ako jedno z miest na predaj drog tretím osobám. Okresný súd správne vykonal jednotlivé dôkazy, avšak nesprávne ich vyhodnotil vo vzájomnej súvislosti. Pokiaľ ide o záver súdu o nutnosti absolútnej istoty o vine, vzhľadom na vysoký trest, ktorý by obžalovanému F. za skutok 3/ hrozil, k uvedenému prokurátor konštatoval, že dôkazné bremeno obžaloby sa nemení podľa závažnosti žalovaného trestného činu. Pokiaľ ide o výroky o treste, vo vzťahu k trestu uloženého obžalovanému F., súd konštatoval, že obžalovanému je možné ukladať trest len v hornej polovici trestnej sadzby, nakoniec mu ale súd ukladal trest v strede upravenej trestnej sadzby postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona. Pokiaľ ide o výrok o treste obžalovaného B., prokurátor sa domnieva, že zásadám pre ukladanie trestu by zodpovedalo uloženie vyššej výmery trestu. Vzhľadom na odvolaciu argumentáciu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d) Trestného poriadku zrušil a postupom podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Prokurátor Generálnej prokuratúry SR v doplnení odvolania poukázal na písomné odôvodnenie odvolania, opätovne poukázal na vierohodnosť výpovede obžalovaného A. B., ktorá bola potvrdzovaná mimoriadne nevieryhodnou výpoveďou obžalovaného K. F.. Nad rámec skôr podaného odvolania ďalej poukázal na výpoveď obžalovaného F., ktorý uviedol, že obžalovaného B. pozná od roku 2017-2018, a odvtedy si ňuho kúpil metamfetamín asi 3-4 krát. V tejto súvislosti poukázal na vzájomný telefonický kontakt dňa 05.11.2021, keď obžalovaný F. uviedol, že si chcel ísť k obžalovanému B. kúpiť drogy. Na margo tejto výpovede konštatoval, že je mimoriadne nepravdepodobné, aby za situácie, kedy podľa vlastnej výpovede nakupoval metamfetamín od obžalovaného B. v priemere raz za rok, prejavil svoj záujem kúpiť túto drogu práve v ten istý deň, ktorý je kľúčovým časom skutku pod bodom 3/. Druhou skutočnosťou, ktorá potvrdzuje nevieryhodnosť výpovede obžalovaného F. je jeho vysvetlenie k zaisteným digitálnym váham počas výkonu prehliadky iných priestorov spoločnosti AGADU. Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že váhy patrili k zariadeniu kuchynky SBS, kde v tom čase pracoval. Na ďalšom hlavnom pojednávaní obžalovaný F. už uvádzal, že ich používal na váženie metamfetamínu.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 16.12.2025 za prítomnosti zástupcu prokurátora Generálnej prokuratúry, obžalovaného A. B., obhajcov oboch obžalovaných, a tiež náhradného obhajcu obžalovaného A. B.. Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného K. F., ktorý súhlasil s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Procesné strany zotrvali na podaných odvolaniach, dôvody odvolania nežiadali zmeniť ani doplniť. Odvolací súd oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním prokurátora, odvolaním obžalovaného A. B., doplnením odvolania prokurátora, odpisom registra trestov na oboch obžalovaných ako aj príslušnými lustráciami na obžalovaných. Procesné strany nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Prokurátor namietal, že okresný súd posudzoval obžalovaného B. ako spolupracujúcu osobu a vo vzťahu ku skutku v bode 3/ uzavrel dôkaznú situáciu tak, že výpoveď obžalovaného B. nepodporujú žiadne ďalšie dôkazy. Poukázal na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva Fajstavr vo veci ČR, kde súd v kontexte skupinovej drogovej trestnej činnosti dospel k záveru, že aj osamotená výpoveď spolupracujúcej osoby postačuje na uznanie viny, prokurátor rozviedol podrobnosti uvedenej trestnej veci. Rozsah obchodovania s metamfetamínom v množstve 2 kg vyplývala z výpovede obžalovaného B., ktorý sám seba inkriminoval za závažnejší trestný čin. V uvedenej trestnej veci mala obhajoba možnosť spolupracujúcu osobu vypočuť, táto osoba nemala motiváciu vypovedať voči sťažovateľovi a jej výsluch bol potvrdzovaný aj záznamom z telekomunikačnej prevádzky. Vo vzťahu k bodu 3/ obžaloby je výpoveď obžalovaného B. potvrdzovaná záznamom zo sledovania, výsluchom svedka V., ale aj komunikáciou v aplikácii Signal. Prokurátor sa pridržiaval svojho odvolacieho návrhu. Obhajca obžalovaného A. B. sa pridržiaval dôvodov odvolania, a tiež odvolacieho návrhu vo vzťahu k výroku o treste. Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, rozhodnutie ponechal na úvahe súdu. Obhajca obžalovaného K. F. uviedol, že napadnutý rozsudok vo vzťahu k výroku obžalovaného F. považuje za správny a zákonný. Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora navrhol, aby odvolací súd toto odvolanie podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné. Obžalovaný A. B. sa pridržiaval prednesu svojho obhajcu. Svoje konanie oľutoval, vo väzbe je už 4 roky a za ten čas si uvedomil veľa vecí. Za svojou minulosťou urobil hrubú čiaru, to bol dôvod, prečo sa priznal k trestnej činnosti. Napomáhal orgánom činným v trestnom konaní. Vo väzbe sa snaží využiť čas, aby mu to niečo dalo po prepustení, 3 roky pracoval vo väzenskej kuchyni.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. a odvolanie prokurátora nie sú dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre ich zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená vo vyššie citovanom ustanovení podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 1To/7/2012 z 30. januára 2013)

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral

Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená vo vyššie citovanom ustanovení podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Primárnym cieľom tejto zásady je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom trestného konania a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov, spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu. (Uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 1To/7/2012 z 30. januára 2013).

Každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie vo veci musí byť v súlade s uvedenou zásadou spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať žiadnu pochybnosť. Za zistenie skutočného stavu veci preto nemožno považovať iba zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, hoci výsledky dokazovania pripúšťajú možnosť urobiť záver, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo opačného záveru. Ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazných prostriedkov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti dôležitej pre zavinenie, bude nevyhnutné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby pri rešpektovaní zásady „in dubio pro reo“, t.j. v pochybnostiach v prospech obvineného. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6To/8/2018 z 20. februára 2019).

Na preukázanie toho, či sa skutok pre ktorý bola osoba obžalovaná stal, ako i na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych i nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušenú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov a skutočností, ktoré vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku, t.j. či sa skutok stal, či z jeho spáchania obžalovaného spoľahlivo usvedčujú a súčasne vylučujú možnosť akéhokoľvek iného právneho záveru. Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania sa stal. To platí obzvlášť vtedy, keď v prejednávanom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú, pričom rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej

skupiny dôkazov. Na tomto mieste je nutné zdôrazniť, že ani vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok. V trestných veciach musia byť dôkazy totižto nad slinko jasnejšie (lat. In criminalibus probationes debent esse luce clariores).

S prihliadnutím na obsah vykonaného dokazovania, proces dokazovania a skutkové a právne závery, ktoré okresný súd po zrušení a vrátení veci odvolacím súdom vyvodil možno konštatovať, že okresný súd pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych závažných chýb, ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci pokiaľ ide o výrok o vine. Zároveň odvolací súd konštatuje, že okresný súd sa primerane držal a rešpektoval právny názor odvolacieho súdu vyjadrený v zrušujúcom uznesení, opätovne vyhodnotil dokazovanie, a to vo vzájomnej súvislosti, pričom závery, ktoré vo vzťahu ku všetkým výrokom vyvodil, je nutné považovať za závery správne.

Aj napriek nesúhlasu prokurátora s vyhodnotením jednotlivých dôkazov vo vzájomnej súvislosti, ktoré viedli vo výroku rozsudku k oslobodeniu obžalovaného K. F. spod obžaloby pre skutok uvedený v obžalobe, je nutné konštatovať, že vo vzťahu ku skutku, pre ktorý bol obžalovaný oslobodený v konaní vyvstala výrazná dôkazná núdza. Odvolací súd v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku a úvahy okresného súdu prezentované v bodoch 28.-65. rozsudku, kde sa okresný súd vysporiadal bez výnimky so všetkými podstatnými skutočnosťami a aj námietkami prokurátora, voči ktorým odvolací súd nemá žiadne výhrady. Len v stručnosti odvolací súd na potvrdenie správnosti zhrnie:

Možno sa bezvýhradne stotožniť s faktom, že jediným usvedčujúcim dôkazom, na ktorom bola postavená obžaloba a obvinenie obžalovaného F. z predaja omamných látok obžalovanému A. B. bola práve výpoveď obžalovaného A. B.. Okresný súd jeho výpoveď posudzoval prísne kriticky, a to práve s ohľadom na jeho postavenie, ktoré možno analogicky považovať za postavenie spolupracujúceho obvineného. Okresný súd v napadnutom rozsudku rozvinul a poukázal na rozsiahlu judikatúru pokiaľ ide o spôsobilosť výpovede spolupracujúceho obvineného ako jediného usvedčujúceho dôkazu. Vo vzťahu k prezentovanej judikatúre, a to aj v kontexte odvolacím námietok prokurátora, v rámci ktorých rovnako poukázal na judikatúru vzťahujúcu sa na výpoveď spolupracujúcej osoby obvineného je nutné uviesť, že aj najvyššie súdne authority zdieľajú odlišné právne názory, a teda judikatúra nie je v otázke spôsobilosti a dôkaznej sily tohto dôkazu jednotná a ustálená. Aj napriek nejednoznačnej aplikačnej praxi je však spoločným menovateľom všetkých názorov v súhrne tá skutočnosť, že bez toho, aby výpoveď takéhoto svedka bola podporená ďalšími objektívnymi, hodnovernými a nespochybniteľnými dôkazmi, ktoré by vo výsledku tvorili ucelenú a logicky vzájomne obsahovo korešpondujúcu reťaz dôkazov, nemožno výrok o vine založiť len na výpovedi jedného svedka, a to ani v prípade, ak ide o svedka prostého, ktorý svojou výpoveďou nemá prisľub žiadnej výhody. Je tomu tak preto, že výpoveď takého svedka môže byť (a často v praxi aj býva) ovplyvnená vidinou vlastných výhod v podobe uloženia nižšieho trestu, aplikácie odklonov trestného konania, vyvinenia sa z trestnej zodpovednosti, snahu o znižovanie vážnosti vlastnej protiprávnej činnosti, zakrývanie skutočného páchatela, a mnohé iné. Odvolací súd dáva za pravdu okresnému súdu v tom, že za výhodu možno v tomto prípade považovať už len samotný návrh výšky trestu, ktorý obžalovanému A. B. navrhovala prokuratúra (10 rokov), a to za situácie, kedy mu hrozil vysoký trest.

Výpoveď obžalovaného A. B. sa mohla na prvý pohľad, bez jej konfrontácie s inými dôkazmi javiť ako ucelená a logická, obžalovaný skutočne opísal ucelene priebeh vlastnej trestnej činnosti, do ktorej zahrnul aj kúpu omamných látok od obžalovaného F., ohraničil ho časom, uvádzal kedy a za akých okolností si zadovážoval a ďalej predával omamné látky, za akú cenu, ako dochádzalo k predaju. Obžalovaný B. bol dlhoročným dealerom omamných látok, bol zrejme aj známy v kruhoch užívateľov omamných látok a tiež v kruhoch iných dealerov. Pokiaľ ide o kúpu omamných látok od obžalovaného F., uviedol, že sa poznajú od roku 2017 a od tohto roku, až do dňa 05.11.2021 kupoval od obžalovaného F. omamné látky, a to o celkovej hmotnosti približne 3 kg. Obžalovaný F. poprel, že by obžalovanému B. predával omamné látky, uviedol, že si práve naopak nakupoval omamné látky od obžalovaného B. on, a to pre vlastnú potrebu. Výpoveď obžalovaného B. však nebolo možné žiadnym iným dôkazom verifikovať, nakoľko k údajnému predaju dochádzalo vždy len medzi obžalovanými, používali nevystopovateľnú šifrovanú komunikáciu, stretávali sa na rôznych miestach bez priamych svedkov. Práve z dôvodu, že tu stoja dve protichodné výpovede, bolo potrebné, aby obžaloba mala k dispozícii aj iné dôkazy, ktoré by keď už nie priamo, tak aspoň nepriamo podperne verifikovali tvrdenia obžalovaného B.. O to viac, že ak by sa mal obžalovaný F. dopúšťať drogovej trestnej činnosti v takom rozsahu,

v akom sa mu kládlo za vinu, nevyhnutne by o tom museli existovať akékoľvek iné dôkazy. Pokiaľ prokurátor odvodzuje pravdivosť a absolútnu vierohodnosť výpovede obžalovaného B. a jej spôsobilosť ako osamoteného dôkazu na usvedčenie obžalovaného F. len na základe jednej výpovede svedka, ktorý bol priamym účastníkom rozsiahlej a dlhodobej drogovej trestnej činnosti. Ide však o dôkaz nedostačujúci, nielen vzhľadom na jeho osamotenosť, ale aj s poukazom na vnútorné rozpory vo výpovedi pokiaľ ide o manipuláciu s omamnými látkami, ktoré podrobne rozviedol okresný súd.

Takých dôkazov, ktoré by usvedčovali obžalovaného F. vo vzťahu ku skutku, pre ktorý bol oslobodený však v konaní nebolo. Žiaden zo svedkov nepotvrdil výpoveď obžalovaného B.. Práve naopak, svedkovia sa vyjadrili, že nemali vedomosť o tom, že by obžalovaný F. omamné látky predával, žiaden zo svedkov v podstate ani žiadne relevantné skutočnosti vzťahujúce sa k údajnej drogovej trestnej činnosti v zmysle predaja obžalovaného F. neuviedol. Nemožno opomínať ani na hodnotenie obžalovaného B. v zmysle znaleckého posudku, podľa ktorého má tendencie účelovo klamať, domýšľať a dotvárať si závery, to všetko s určitým cieľom. Aj z tohto dôvodu, pre možné vysoké riziko motivačných výpovedí bolo nutné, aby výpoveď obžalovaného B. mala podporu v ďalších dôkazoch.

Obžalovaný F. sa mal predaja drog obžalovanému B. dopustiť v období od roku 2017 do 05.11.2021, takto bol skutok ustálený na základe výpovede obžalovaného B.. Žiaden z prokurátorom navrhovaných a zároveň namietaných dôkazov, ako prepis záznamov telekomunikačnej prevádzky či záznamy zo sledovania, zaistenie váh, však časovo nezapadalo do uvedeného obdobia a rovnako nepreukazoval, že v období od roku 2017 až do dňa 05.11.2021 obžalovaný F. fyzicky odovzdal obžalovanému B. omamné látky. Prepis záznamov telekomunikačnej prevádzky zachytával až obdobie roku 2022, a teda aj keby sa preukázalo, že by predmetom komunikácie bol predaj drog obžalovaným F., nekorešpondoval by tento fakt s vymedzením skutku v obžalobe. Pokiaľ ide o samotný obsah správ, obžalovaný F. komunikoval s rôznymi osobami – nie však s obžalovaným B.. Pokiaľ by mal obžalovaný F. predávať viac ako štyri roky omamné látky jednej osobe, bezpochyby by mal mať usvedčujúci svedok aspoň časť komunikácie, resp. akýkoľvek dôkaz preukazujúci spôsob, akým spolu komunikovali a dohadovali sa na predaji. Predmetný prepis zachytáva rozhovory obžalovaného F. z roku 2022 s inými osobami, je z nich evidentná snaha o šifrovanú komunikáciu, zamlčovanie, stručné a úsečné vyjadrenia, možno sa skutočne domnievať, že predmetom bola kúpa, odovzdanie, prevzatie omamných látok. Do kontextu trestnej veci by uvedená komunikácia mohla zapadnúť, potvrdzovať fakty, resp. za určitých podmienok potvrdzovať aj predaj omamných látok obžalovaným F., nie však obžalovanému B. (ktorý nebol účastníkom a stranou komunikácie) a nie v období, počas ktorého malo k predaju dôjsť.

Ďalej prokurátor namietal voči vyhodnoteniu záznamov o sledovaní, podľa ktorých práve dňa 05.11.2021 došlo v obci F. T. k predaju omamných látok obžalovaným F. obžalovanému B.. V tomto smere okresný súd vyhodnotil záznam zo sledovania správne, na zázname je zachytený pohyb obžalovaného B., okrem iného aj v obci F. T. v blízkosti prechodného pobytu obžalovaného F.. Na istý čas, približne od 13:30 hod do 14:10 hod mal sledujúci orgán stratiť kontakt so sledovaným objektom. Prokurátor práve do tohto časového rámca zasadil skutočnosť, že práve v uvedenom čase malo dôjsť k predaju omamných látok v dome priateľky obžalovaného F.. Aj v tomto smere však žiaden iný dôkaz okrem výpovede obžalovaného B. nenasvedčoval tomu, že skutočne k predaju došlo. Podľa názoru odvolacieho súdu, ide len o domnienku, že práve počas časového úseku približne 40 min mohlo dôjsť k obchodu s omamnými látkami medzi obžalovanými, nie však o potvrdenú skutočnosť. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že ak mali orgány činné v trestnom konaní poznatky o predaji omamných látok obžalovaným F., mieste kde k predaju dochádzali – obec F. T., pričom počas sledovania mali tieto informácie, prirodzene by napadlo sledovací orgán priblížiť sa k miestu prechodného pobytu obžalovaného F.. Tieto informácie však zrejme neboli dostupné, nakoľko predmetom sledovania a záujmovou osobou bol výlučne obžalovaný B., pričom až následne po jeho zadržaní a z nasledujúcich výsluchov bolo zistené, že obžalovaný F. môže byť osobou, ktorá zabezpečuje omamné látky obžalovanému B.. Opätovne vo vzťahu k záznamu o sledovaní ide len o nepotvrdenú domnienku.

Na závere o dôkaznej núdez nemení nič ani zaistenie váh, či zaistenie finančnej hotovosti vo výške cca 2.500.-Eur. Zaistenie váh, na ktorých bola zistená prítomnosť omamných látok na pracovisku obžalovaného obžalovaný F. odôvodnil tým, že na uvedených váhach si prevažoval práve omamné látky zakúpené pre vlastnú potrebu, či slúžili na iný účel v kuchynke na pracovisku. Ani prípadné váženie omamných látok ešte nenasvedčuje tomu, že by obžalovaný predával obžalovanému B. omamné látky, či zaistenú hotovosť mal ako zisk z predaja omamných látok. Možno sa len domnievať, že obžalovaný

omamné látky predával, pokiaľ však neexistuje taký nespochybniteľný obraz o páchaní tejto trestnej činnosti, nemožno obžalovaného uznať vinným. Ani vysoký stupeň pravdepodobnosti totiž nemôže deformovať dokazovanie do takej miery, že na základe domnienok a pravdepodobnosti bude obžalovaný odsúdený tam, kde obžaloba neuniesla dôkazné bremeno.

Pokiaľ ide o námietku prokurátora voči záveru súdu o úrovni a kvalite dôkazného bremena v závislosti na výške trestu, ktorý za ten ktorý skutok hrozí, sa odvolací súd v časti s tvrdením prokurátora stotožňuje. Súd by mal v každej trestnej veci, vo vzťahu ku každému obvinenému podrobiť previerku dôkazov nanajvýš kriticky. V tomto prípade však jediným usvedčujúcim dôkazom bola výpoveď svedka, a preto sa nároky a kvalitu tohto dôkazu podstatne zvýšili. Odvolací súd však na druhej strane v súlade s názorom okresného súdu dodáva aj to, že trestné sadzby pri drogovej trestnej činnosti sú aj po zmene, t.j. novele Trestného zákona vysoké a prísne. Úlohou všetkých všeobecných súdov v Slovenskej republike je dohliadať na spravodlivosť a čistotu procesu a vedených trestných konaní. Musí platiť priama úmera založená na tom, že čím vyšší trest páchatelovi hrozí, tým je vyššia aj miera citlivosti súdov na procesné prešľapy orgánov činných v trestnom konaní a tým aj vyššie kladené nároky na precíznosť dokazovania. (Nález ÚS sp. zn. III. ÚS 561/2021)

O dôkaznej núde možno hovoriť aj s poukazom na to, že trestné konanie bolo začaté najskôr voči obžalovanému B., ktorý bol pre orgány činné v trestnom konaní primárne záujmovou osobou. Pokiaľ by sa obžalovaný B. o obžalovanom F. nezmienil vo svojej výpovedi, orgány činné v trestnom konaní by o jeho údajnej protiprávnej drogovej trestnej činnosti nemali vedomosť, čomu nasvedčuje aj skutočne výrazná absencia dôkazov. Záver o vine obžalovaného v tomto prípade nemožno oprieť ani o tvrdenie a námietku prokurátora, ktorý opakovane tvrdil, že obžalovaný B. nemal dôvod klamať, keďže pri svedkovi akým bol obžalovaný B. možno prezumovať možný motív a prispôsobenie výpovede svojim cieľom. Výpoveď svedka B. mohla postačovať na začatie trestného stíhania, resp. vznesenie obvinenia, avšak na uznanie viny je nevyhnutná existencia ďalších dôkazov, ktoré však v tejto trestnej veci neboli obstarané.

Zhrnúc vyššie uvedené odvolací súd uzatvára poukazom na to, že náležité zistenie skutkového stavu veci znamená, že orgán činný v trestnom konaní sám určuje mieru dokazovania, ktoré musí v konaní vykonať, aby bola táto požiadavka splnená. Aj postup prokurátora podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku (podanie obžaloby) predpokladá dostatočné objasnenie veci minimálne v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa skutok sa stal, skutok vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obvinený a nie sú dané okolnosti vylučujúce trestnú zodpovednosť.

Prokurátor nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku len z domnienok a hypotéz, pretože takýto stav vyvoláva vážne pochybnosti o náležitom zistení skutkového stavu veci a v žiadnom prípade neumožňuje úvahy prokurátora o tom, že obvinený by mal byť dôvodne postavený pred súd. Záver prokurátora o náležitom zistení skutkového stavu veci, vyjadrený aj podaním obžaloby, musí mať oporu v zhromaždených dôkazoch.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného A. B. proti výroku o treste vo svoj prospech, a tiež odvolanie prokurátora proti výroku o treste v neprospech obžalovaného A. B., odvolací súd obe odvolania v tomto rozsahu vyhodnotil ako nedôvodné.

V predmetnej veci bol obžalovaný A. B. odsúdený za skutky, ktorými naplnil znaky skutkovej podstaty trestných činov v bode 1/ obžaloby zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona účinného od 06.08.2024, v bode 2/ obžaloby prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 a v bode 3/ obžaloby obzvlášť závažného zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c), ods. 5 písm. d) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona účinného od 06.08.2024. Okresný súd správne právne posúdil skutky, pričom vo výsledku dospel k správne záveru o dôvodnosti ukladania úhrnného trestu odňatia slobody podľa trestného činu najprísnejšie trestného, a to podľa § 173 ods. 5 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, podľa

ktorého páchatelovi možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere 10 až 25 rokov, dokonca trest doživotný.

Pokiaľ ide o dôvody, pre ktoré okresný súd nemohol obžalovanému ukladať spoločný či súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniam v trestných veciach Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/36/2020 a sp. zn. OT/190/2019, v tomto rozsahu sa odvolací súd bez výhrad stotožňuje s odôvodnením okresného súdu v bodoch 20.2. až 20.4. napadnutého rozsudku. Kľúčovým aspektom bola absencia subjektívnej súvislosti (ktorá sa nevyhnutne vyžaduje pri posudzovaní skutkov ako pokračovacieho trestného činu), a tiež absencia objektívnej súvislosti, nakoľko objektívna stránka spočívala v odlišnom konaní obžalovaného (prechovávanie verzus obchodovanie s omamnými látkami v tomto prípade), a napokon aj prerušenie časovej súvislosti konania v skutku 3/ oproti konaniu vo vyššie citovaných trestných veciach, vzhľadom na dlhšiu dobu, ktorá oddeľovala jednotlivé útoky. Pokiaľ ide o nemožnosť ukladania súhrnného trestu, aj napriek tomu, že v prvom odsudzujúcom rozhodnutí okresný súd obžalovanému B. ukladal súhrnný trest, nevylučuje to opätovné preskúmanie možného súbehu trestnej činnosti (keďže v poradí prvý rozsudok okresného súdu bol zrušený aj z dôvodu zmeny právnej úpravy, ktorá bola pre oboch obžalovaných priaznivejšia pokiaľ ide o ukladanie trestu) a opravu záveru o ukladaní súhrnného/úhrnného trestu. V tomto smere bol určujúcim momentom dokonanie konania obžalovaného v bode 3/ dňom 05.11.2021, pričom trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/36/2020 bol obžalovanému doručený dňa 14.08.2019 (za skutok spáchaný od presnej nezistenej doby až do 28.04.2019), čím bol prerušený súbeh. V trestnej veci Okresného súdu Bratislava V spáchal obžalovaný skutok dňa 11.08.2019, a teda neexistoval tu súbeh trestnej činnosti. Tým bola vyvrátená námietka obžalovaného, ktorou sa domáhal ukladania súhrnného trestu.

Okresný súd v rámci úvah o tom, aký trest bude pre obžalovaného, ktorý sa dopustil spáchania mimoriadne závažnej drogovej trestnej činnosti, správne pristúpil k hodnoteniu okolností trestnej veci, a rovnako dôsledne k vyhodnoteniu obžalovaného A. B. ako páchatela trestného činu. Obžalovanému výrazne poľahčovalo vyhlásenie o vine, priznanie sa ku skutku a jeho úprimné oľutovanie, za súčasného napomáhania orgánom činným v trestnom konaní pri odhaľovaní aj inej závažnej drogovej trestnej činnosti, za čo mu napokon okresný súd priznal dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a § 36 písm. n) Trestného zákona. Odvolací súd nemal pochybnosť o vážnosti a úprimnosti vyhlásenia o vine, sám obžalovaný sa doznal k mimoriadne závažným skutkom, prezentoval svoj cieľ ukončiť spôsob života, aký viedol pred zadržaním, nasvedčuje tomu aj hodnotenie z príslušného ústavu, ktorým je obžalovaný hodnotený kladne. Kladné hodnotenie zachytáva obdobie takmer 4 rokov väzby, a teda nasvedčuje tomu, že náprava obžalovaného bola po jeho zadržaní započatá a je nevyhnutné v nej pokračovať. Tieto priaznivé okolnosti viedli k mimoriadnemu zníženiu trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, avšak nie vyčerpaním celej možnej sadzby zníženia. Aj napriek tomu, že obžalovaný namieta neprímeranú prísny trest, treba mať na zreteli negatívne charakteristiky, ktoré v trestnej veci prevažovali. Za najvýznamnejšiu okolnosť možno aj podľa odvolacieho súdu zdôrazniť mimoriadnu závažnosť spáchanej trestnej činnosti, a hrozbu uloženia až doživotného trestu. S prihliadnutím na výšku uloženého trestu vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov, oproti trestu, ktorý obžalovanému hrozil (a to už po novele Trestného zákona, kedy bola trestná sadzba za uvedený čin miernejšia) vo výmere 10 až 25 rokov, dokonca doživotný trest, možno považovať uložený trest za primeraný, a obžalovaný by ho mal vnímať nanajvýš kriticky. Tento trest by mal obžalovaný vnímať zároveň ako šancu danú mu súdom, aby na svojej náprave vo výkone trestu aj naďalej pokračoval, prehodnotil doterajší spôsob života, upevnil si životné postoje, a po výkone trestu sa usiloval o to, aby si zdroje svojej obživy vedel zabezpečiť iným, bezpodmienečne legálnym spôsobom. Netreba opomínať, že obžalovaný nemá jedinú či prvú skúsenosť s odsúdením, doposiaľ bol 13 krát súdne trestaný, vo výkone trestu odňatia slobody už bol. Závažnosť trestnej činnosti či trestná minulosť obžalovaného vylučovala úvahu odvolacieho súdu o možnom ďalšom znížení už beztak mimoriadne zníženého trestu odňatia slobody.

Odvolací súd sa na druhej strane nestotožnil s návrhom prokurátora o sprísnení trestu, prihliadnúc na to, že obžalovaný zjavne má potenciál k náprave, nie je nutné v prípade aktívneho prístupu k životu v podmienkach výkonu trestu, o ktorý sa obžalovaný usiluje, zmariť jeho snahu prísnejším postihom. Trest totiž nemá byť neprímeranou odplatou, či nástrojom na neprímerané trestanie, ale má primárne a predovšetkým viesť páchatela k uvedomeniu si svojho konania a jeho následkov, a prinútiť ho k snahe o polepšenie, čo sa v prípade tohto obžalovaného javí ako priaznivá prognóza. Odvolací súd len odobruje prezentovaný kritický postoj obžalovaného k svojmu konaniu.

Napokon, za primeraný, zákonný a spravodlivý považuje odvolací súd aj uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, nakoľko skutku v bode 2/ sa dopustil v príčinnej súvislosti s možnosťou ukladania tohto trestu, keď nerešpektoval rozhodnutie, ktorým mal uložený zákaz vedenia motorových vozidiel. V tomto smere by mal byť trest pre obžalovaného citeľným, vzhľadom na opakované nerešpektovanie uloženého zákazu. Na tomto mieste odvolací súd dodáva, že vzhľadom na predchádzajúce tresty zákazu činnosti mohol obžalovanému ukladať maximálne trest zákazu činnosti vo výmere 2 rokov, a teda súd v tejto veci ani nemohol využiť ani celý rozsah ukladania trestu (a teda až do 10 rokov).

V ostatnom rozsahu pokiaľ ide o uloženie trestu, vonkajšiu diferenciáciu, uloženie trestu prepadnutia veci nemali procesné strany námietky, rovnako odvolací súd považuje výrok za správny, bez potreby jeho zmeny či doplnenie ďalších úvah.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného K. F. vo vzťahu k výroku o treste, v tomto rozsahu vyhodnotil odvolací súd odvolanie rovnako za nedôvodné.

V predmetnej veci bol obžalovaný K. F. odsúdený za skutok, ktorým naplnil skutkovú podstatu dvoch trestných činov (zločinu neoprávneného prechovávaní omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 a prečinu neoprávneného prechovávaní omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024), preto okresný súd správne ukladal úhrnný trest podľa trestného činu najprísnejšie trestného, a to v tomto prípade podľa § 171 ods. 4 Trestného zákona, za ktorý je možné uložiť páchatelovi trest odňatia slobody vo výmere 1 až 6 rokov. Ďalej okresný súd správne vyhodnotil pohľadujúce a priťažujúce okolnosti, keď vzhľadom na obžalovaného dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. m), písm. h) Trestného zákona, správne tiež zohľadnil skutočnosť opätovného spáchania zločinu, ktorú premietol do úpravy trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona zvýšením dolnej hranice o jednu tretinu. Pri ukladaní trestu obžalovanému F. tak okresný súd vychádzal z upravenej trestnej sadzby 2 roky a 8 mesiacov až 6 rokov.

Prokurátor vo vzťahu k výroku o treste obžalovaného namietal rozpory v odôvodnení rozsudku okresného súdu, ktorý sa premietol do uloženia miernejšieho trestu obžalovanému. Prokurátor v tejto súvislosti poukázal na konštatovanie v bode 82. rozsudku, keď okresný súd uviedol, že obžalovanému je vzhľadom na okolnosti trestnej veci nutné ukladať trest v hornej polovici trestnej sadzby, pričom mu uložil trest v strede trestnej sadzby. Odvolací súd preskúmal nielen odôvodnenie a jeho vnútornú logickú štruktúru, ale aj okolnosti trestnej veci a osobu obžalovaného ako páchatel'a drogovej trestnej činnosti v kontexte ukladaného trestu vo výmere 4 roky a 6 mesiacov, a aj napriek námietke prokurátora nezistil žiadne pochybenie.

Tak ako už uviedol odvolací súd vyššie, trestná sadzba, v rámci ktorej bolo možné ukladať obžalovanému trest bola po zvýšení dolnej hranice ustálená na 2 roky a 8 mesiacov až 6 rokov. Jednoduchým matematickým výpočtom možno dospieť k záveru, že polovica upravenej trestnej sadzby predstavuje údaj 4 roky a 4 mesiace. Pri zohľadnení uloženého trestu vo výmere 4 roky a 6 mesiacov je nutné uviesť, že tento trest je trestom v hornej polovici trestnej sadzby, ako správne konštatoval okresný súd. Hoci ide o trest len jemne nad hranicou polovice trestnej sadzby, ide o trest prísnejší, a to aj vzhľadom na úpravu dolnej hranice trestnej sadzby. Námietka prokurátora tak nebola dôvodná.

Vzhľadom na to, že okrem vyššie uvedeného neboli voči výroku o treste v neprospech obžalovaného K. F. vznesené žiadne ďalšie námietky, a teda odvolací súd prezumuje, že procesné strany sa s takto uloženým trestom stotožnili, nie je nutné osobitne sa vysporiadávať s jednotlivými aspektami, ktoré boli rozhodujúce a určujúce pre uloženie trestu a v tomto rozsahu odvolací súd odkazuje a plne sa stotožňuje s úvahami okresného súdu prezentovanými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Odvolací súd len v stručnosti poukáže na to, že obžalovaný už v minulosti mal čo dočinenia s drogovou trestnou činnosťou, ani celkom tri odsúdenia pre drogovú trestnú činnosť neboli preňho dostatočne odstrašujúcim prvkom, ktorý by obžalovaného viedol k vylúčeniu omamných látok a izolovaniu sa od prostredia, v ktorom k nim má prístup, a naopak začleneniu sa do prostredia, ktoré mu umožní viesť riadny, bezúhonný život. V tomto prípade bolo potrebné, a vzhľadom na § 34 ods. 6 Trestného zákona aj nutné ukladať mu nepodmienečný trest odňatia slobody, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v predchádzajúcich desiatich rokoch bol vo výkone trestu. Trest vo výmere 4 roky a 6 mesiacov zároveň reflektuje závažnosť trestnej činnosti, trestnú minulosť, odmietavý

postoj obžalovaného k spáchaniu trestnej činnosti a napokon aj ľahostajný postoj k následkom užívania omamných látok. Trest v uvedenej výmere je aj podľa názoru odvolacieho súdu dostatočným, zákonným a spravodlivým, pričom ide o trest, ktorý je len rozdielom 18 mesiacov pod samou hornou hranicou trestnej sadzby, čo nasvedčuje o prísnejšom postihu.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovaného A. B. a odvolanie Generálnej prokuratúry SR podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.